

Posudek na magisterskou práci:

Z. Horáková: Pohyblivé obrazy – ilustrace procesu myšlení.

EKS FHS UK Praha 2008.

Magisterská práce Z. Horákové si klade za cíl uvést do relevantních souvislostí vztah pohyblivých obrazů jako možností ilustrace procesů myšlení. V obecné rovině lze říci, že tento cíl se podařilo v základních obrysech splnit, v některých konkrétnějších oblastech, (elektronická média- kap., 3/3, str. 26-28) spíše jen letmo naznačit. V tomto případě jedna poznámka: elektronická média neoznačují totéž co pohyblivý obraz, navíc do tohoto režimu zprostředkování by nutně patřily i např. fotografie, video-konference, mobilní technologie atp.,

Těžištěm práce je kap., 2, 5 a 6. Tzn., ty části textu, kterým autorka věnuje pozornost s ohledem na rozpracování původního, dvojího konceptu G. Deleuze, členěného na obraz-pohyb a obraz čas. Postupná rekonstrukce pohybových a časových aspektů elektronického obrazu míří k novému pojetí: v Deleuzově případě jen naznačeného a bohužel už nerozpracovaného pojmu virtuálního obrazu. Na tomto posunu k sice „esenciálnějšímu“, ale přesto spíše „dispozičnímu typu“ vymezení pojmu obrazu lze nacházet vlastní přínos magisterské práce.

Z. Horáková správně zapracovává postupy N. Rodowicka, a M. Hansona, aby poukázala na Bergsonův poznatek o trvale míjející minulosti, nyní platný i pro veskrze aktuální přítomnost. /viz. str. 44-45/. Procesy elektronického zobrazování toto míjení činí ještě subtilnější, neboť začleňují do způsobu tranzitivního, převážně obrazového zprostředkování i způsoby našeho myšlení o čase, který na úkor rychlosti zprostředkování omezuje přístupovou dobu pro okamžitou reflexi. Ilustrace procesu myšlení tak povětšinou zůstává na úrovni ilustrace záznamu, kterého jsme si stačili ještě všimnout.

Magisterskou práci Z. Horákové považuji za zdařilou a doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení: 23 – 24 bodů.

V Praze dne

17.10. 2008

jiří bystřický